

عنوان مقاله:

توانمند سازی و بهسازی بافت فرسوده شهری همسو با نگرش معماری پایدار (نمونه موردی: شهر آبادان)

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

نرجس سادات برکیاف - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری (بهسازی و نوسازی شهری)، دانشگاه فرودسی مشهد

خلاصه مقاله:

گسترش شهرها در ایران در دهه های اخیر با فرسودگی بافت‌هایی از شهر همراه شده است و راهکارهای کنونی در ایران غالباً نمیتواند پاسخگوی نیاز شهر برای مقابله با بافت فرسوده‌های که بر سایر بافت‌های پیرامونی خود نیز تاثیرگذار هستند، باشند. حال هدف اصلی پژوهش حاضر شناخت بافت‌های فرسوده شهری شهر آبادان و بهسازی و توانمندسازی این بافت‌ها در جهت بهره مندی از نگرش معماری پایدار میباشد. لذا فرضیه مطرح در نیل به این هدف این است که اصلی ترین مولفه معماری پایدار در جهت بهسازی و توانمند سازی بافت‌های فرسوده شهری در شهر آبادان به ترتیب بهره مندی از فضای سبز و بهبود مصالح است. بر این اساس پژوهش حاضر با استفاده از روش تحقیق توصیفی- تحلیلی و ابزار AHP به این نتیجه دست یافت که در بافت‌های فرسوده شهری شهر آبادان با توجه به معیارهای کالبدی، ساختمانی، زیست محیطی و اجتماعی؛ محلات ذوالفقاری و جمشیدآباد به ترتیب دارای بیشترین و کمترین میزان فرسودگی هستند و از این رو می بایست در جهت بهسازی و توانمند سازی این بافت‌های شهری همسو با نگرش پایدار برنامه‌ریزی‌هایی از سوی دولتمردان در این مناطق صورت گیرد. این برنامه‌ریزی‌ها میتواند در جهت توسعه و ایجاد کاربری های گردشگری، تفریحی و فرهنگی به شکل متناسب با دانهبندی بافت و درون محلات به عنوان رکن اساسی تاثیرگذار در زندگی انسان و ایجاد فضای سبز درون بافت‌های فرسوده و بهره مندی از انرژیهای تجدیدپذیر باشد.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده شهری، توانمندسازی و بهسازی، معماری پایدار، شهر آبادان، تحلیل سلسله مراتبی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1224814>

